

عنوان مقاله:

پروتستانتیسم و روح روشنفکری بازخوانی انتقادی مفهوم پروتستانتیسم اسلامی در آرای شریعتی و آخوندزاده

محل انتشار:

فصلنامه سیاست، دوره 4، شماره 15 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

امین البرزی - دانشجوی کارشناسی ارشد اندیشه سیاسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

؛ میرزا فتحعلی آخوندزاده و علی شریعتی به رغم زمینه، نگرش و اهداف فکری عمیقا متفاوت شان هر دو از روشنفکرانی بودند که در منظومه فکریشان جایگاه رفیعی برای پروتستانتیسم اسلامی قایل بودند. هر دو به جنبش دینپیرایی عصر رنسانس و تاثیر آن بر دین و جامعه اروپا دیدی مثبت داشتند و به دنبال احیای آن در چارچوب دین اسلام بودند. در این پژوهش با بازتعریف جنبش پروتستانی با تکیه به آرای ماکس وبر، هربرت باترفیلد و سی رایت میلز وخوانش آنها از ماهیت، ساختار و اهداف جنبش پروتستانی و مقایسه نظریات این سه تن با خوانش دریافت و خوانش آخوندزاده و شریعتی - به عنوان مهم ترین روشنفکران پرداخته به جنبش پروتستانی در حوزه ذهن ایرانی-موشکافی کنیم، اینکه دریافت این دو چقدر بر واقعیت های تاریخی جنبش پروتستانی منطبق بوده و به چه میزان بر اسطوره های رایج وخوانش های معوج رایج آن عصر از ماهیت این جنبش از سوی دیگر اینکه این انطباق با ساختارهای اجتماعی دیناسلام را این دو چگونه و به چه هدفی می خواستند انجام دهند و سومین و مهم ترین پرسش اینکه پروژه پروتستانتیسماسلامی آخوندزاده و شریعتی چقدر موفقیت آمیز بود و تا چه میزان توانست بر جامعه و اندیشه مردم ایران در عصر خویشو امروزه تاثیر گذارد!

کلمات کلیدی:

آخوندزاده، پروتستانتیسم اسلامی، شریعتی، روشنفکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803588>

